

Rigsdagstidende.

1851

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 75.

Tredie Sessjon.

30te Møde.

Tirsdagen den 25de November.

(Fortf.)

Finantsministeren (fortf.): Foruden den sædvanlige Tilvarslingsmaade til Generalforsamlingerne, der skeer deels i danske, deels i tydske Blade, skal der endvidere finde en Indkaldelse Sted igjennem et af de meest udbredte engelske Blade, hvorhos den specielle Lov, hvorved Generalforsamlingen tillægges en saadan overordentlig Myndighed, udtrykkelig der skal paa-beraibes; der er derhos, hvad Regjeringen, for ikke at udvide Undtagelsernes Tal ud over det Nødvendige, har anseet for nødvendigt, fordret, at $\frac{3}{4}$ af de mødende Actionairer, enten deres Tal bliver stort eller lille, maae, overeensstemmende med Statutterne, være enige om at gaae ind paa Planen, for at den skal kunne vedtages.

Det er vistnok en Betragtning, som er meget nærliggende ved dette Lovforslag, om det ogsaa fuldkommen vil føre til Maalet, og hvad der derimod antages at ville skee, hvis Regjeringen t. Ex. ikke paa Basis af den attraaede Lov kom til en Forening med det sjællandske Jernbaneselskab. Det er ganske vist, at en absolut Sikkerhed i saa Henseende ikke kan gives; men jeg maa dog bemærke, at der for det Første i og for sig er liden Sandsynlighed for, at Actionairerne i den første Afdeling af den sjællandske Jernbane skulde ville have Lust til at stemme imod, hvad der aabenbart er stemmende med deres egen Interesse; men selv om det kunde tænkes, at der af een eller anden Grund, som i Forveien ikke saa noie kan beregnes, kunde findes Anledning for Actionairerne til, paa den i § 9 omtalte overordentlige Generalforsamling at nægte at gaae ind paa Sagen, maafee fordi Actionairerne

kunde smigre sig med det Haab, at naar Banens Fortsættelse ikke kom istand paa den Maade, som i dette Lovforslag er betegnet, vilde Staten dog til Syvende og Sidst komme til at fortsætte den anden Deel af Banen, være sig for egen Regning eller ved at udstede Concessjon til et nyt Selskab — og det kunde vel tænkes, at Ihændehaverne af Actier til den første Deel af Banen kunde være kortsynede nok til at troe, at deres Interesse derved vilde være bedre varetaget —, saa gives der mod en saadan skjæv Anskuelse vistnok et Middel, som er meget simpelt og, som jeg troer, meget praktisk. En Antydning deraf vil findes i § 10 af det af den nedsatte Comitee gjorte Forslag til denne Sags Afgjørelse, hvori der indeholdes, at hvis det sjællandske Jernbaneselskab ikke inden Udgangen af næste Aar havde godtgjort at være i Besiddelse af de fornødne Midler til Banens Fortsættelse paa den her bestemte Maade, skulde der kunne meddeles Concessjon til et andet Selskab paa Anlæg og Benyttelse af Banen fra Koeskilde til Korsør. Det har vistnok været en fuldkommen rigtig Tanke, der har ledet de Herrer til at gjøre dette Forslag; men jeg troer ikke, at det ganske er i Besiddelse af den tvingende Kraft, som maatte ønskes, og det har derfor været under Overveielse at omredigere denne Paragraph. Regjeringen har imidlertid ved de Overveielser, som have fundet Sted med de Herrer, troet, at det var mindre paa sit Sted, allerede i dette Lovforslag at opføre saa at sige en Trudsæl imod et Selskab, hvis Villie til at gaae ind paa Sagen endnu ikke foreligger. Lvertimod maa man ifølge den store Iver og nidkjære Virken for denne Sag, som har været vist fra bemeldte Jernbaneselskabs Bestyrelses Side, antage, at der vil findes den fornødne Villighed, men det er dog ikke fundet overflødigt,